

Izhaja vsako soboto in je za naročnike „Našega Lista“ v kamniškem okraju brezplačen.

Kamničan

Oglasi se računajo tristoletna petič-vrsta po 10 v. za enkrat, za večkratno objavljenje po dogovoru.

Naše šolske razmere.

Kamnik, to lepo, prijazno, a tudi ponosno mestece v Gorenjski je v šolskem pogledu na jako nizki stopinji. Naše šolske razmere so podobne onim po malih vaseh.

Meščani so pač upravičeni zahtevati za svoje otroke boljše izobrazbe, kakor jo uživajo otroci po vaseh, katerim ni družega namenjeno, kakor da upravljajo domačijo. S tem pa nočemo reči, da niso tudi taki otroci oziroma njih starši upravičeni skrbeti za kolikor mogoče visoko šolsko izobrazbo, ki je dandanes temelj vsemu napredku in predpogoj umnemu in dobremu gospodarstvu, kakor tudi razvoju vsega obrtništva. Pri zgornjem stavku le upoštevamo, da so razmere danes še žalibog take, da ni mogoče vsakej vasi nakloniti pet- ali večrazrednico in da z ozirom na te slabe razmere ne morejo vsi otroci po deželi uživati šolsko izobrazbo, kakor jo dandanes tok časa zahteva. Te razmere pa nikakor ne smejo biti povod, da se tudi meščanskim otrokom ne da dovoljne izobrazbe.

Vrnimo se k našemu mestu. Naša deška šola obsega cele štiri razrede, dekliška pa niti štirih nima. Deklice, ki jo obiskujejo, se morajo zadovoljiti le s tremi razredi ali štirimi oddelki. Razun teh razredov imamo še obrtno-nadaljevalno šolo, ki je seveda namenjena obrtnim učencem, torej takim, ki so že izstopili iz ljudske šole. Postava veleva, da mora otrok šolo pohajati od svojega šestega do štirinajstega leta, to je toraj 8 let. V teh osmih letih pri nas otroku ni mogoče več razredov obiskovati kakor tri ozir. štiri. Kaj naj toraj počne potem, ko je hodil v šolo štiri leta in dovršil z dobrim ali celo izvrstnim uspehom vse štiri razrede? Po postavi mora hoditi še štiri leta v šolo. Ta štiri leta mora toraj pohajati en in isti razred po dve ali celo tri leta, kajti vsakdo ni tako srečen, da bi lahko poslal svojega otroka v večja mesta v šolo! Četudi se postavi navidezno ugodi, v bistvu pa le to nima nobenega pomena. Kaj se doseže z osemletnim šolskim obiskom? Primeroma jako malo! Otroku, ki je količkaj nadarjen, mora na vsak način obvladati vso tvarino, ki je nudi njegov razred tekom enega leta, drugo leto mora zopet eno in isto tvarino prebavljati od začetka do konca. Navadno je, da otroci prvi in drugi razred obiskujejo po eno leto, v tretjem ali morda četrtem naj pa sede po dve ali še več let. To mora vzbuditi v še tako nadarjenem otroku malomarnost in z nejevoljo obiskuje šolo predpisana leta. V šoli sedi, nagaja svojim součencem, jezi učitelja in na um mu pride vse drugo, le to ne, da bi z zanimanjem sledil učiteljevim razpravljanjem. S tem pa služi svojim součencem v jako slab vzgled in posledica je, da se tudi drugi ravna po njem. Kako bi pa tudi mogel drugače. Vse, kar čuje v drugem letu svojega obiska v dotičnem razredu,

mu je znana stvar in ker ga to ne zanima popolnoma nič, postane mu obisk šole dolgočasen in nekaka muka. Ta dolgčas si pa mora seveda preganjati s tem, da svoje součence draži in jih pri pouku moti. S tem pa ne škoduje le svojim součencem ter šolskemu pouku v obče, temveč tudi samemu sebi, ker pozabi tekom časa vse, kar se je naučil, pridobi si pa posebno prakso v malomarnosti.

Če je že taka pri deških šolarjih, kako slabo je potem šele za dekleta, ker te imajo en razred manj. Kaj naj počne deklica, ki bi morala po obstoječih postavah obiskovati šolo 8 let, pa bi v drugih razmerah vso tvarino, ki je predpisana tekom teh 8 let, z lahkoto obvladala v treh letih?

Morda poreče kdo, saj imamo v bližini samostansko šolo, naj pa tje zahaja? (Dalje prih.)

Električna naprava v Kamniku. Žice za napeljavo toka in vse druge tozadevne naprave bodo po našem mestu kmalu odstranjene. Tvrdba Pichler iz Gradca je poslala že svoje monterje, ki imajo nalogo to storiti. Po hišah, kjer se je napeljava žic pred leti izvršila, pa menda iste ostanejo, poleg tega pa hoče tvrdba Pichler zahtevati od dotičnih naročnikov celo poravnanje onih stroškov, kar pa se ji po naših mislih ne bode izplačalo, ker ni verjetno, da bi bila tvrdba v to tudi upravičena. V nekaj tednih se bode prodalo tudi posestvo, na katerem je zidano poslopje, namenjeno za električno centralo. — Ta konkurz se res že vleče kot morska kača. Temu vzrok je pač upravitelj konkurzne mase dr. Eger v Ljubljani, ki je bil baje zaradi tega po ljubljanski sodniji že večkrat opominjan in kakor čujemo, tudi kaznovan. Čudno je res, da se ta zadeva še ni rešila, še bolj čudno je pa, zakaj je ljubljanska sodnja oddala ta konkurz odvetniku v Ljubljani, ko imamo v Kamniku odvetnika, torej v neposredni bližini. Pa vendar ne, da bi bili tu odločevali nemški vplivi, (dr. Eger je znan, da je nemški kričač.) Če bi pa bila ljubljanska sodnja hotela varovati upnike in stroške za konkurz zmanjšati, bila bi pač njena dolžnost poveriti zadevo najbližjemu odvetniku, ker bi se bili s tem stroški mnogo, mnogo zmanjšali. Sodnja je pač najzadnja, katera sme dajati prednost kaki osebi na škodo občinstva. Samo da se dá zaslužek advokatu zaradi tega, ker je Nemeec, pač ni pravično. Mestni občini Kamnik je ponudila tvrdba Pichler celo napravo popolnoma gotovo za ceno 80.000 K. Ta svota bi nikakor ne bila prevelika, saj je posestvo samo vredno 20.000 K in gotovo je, da bi se cela svota obrestovala. Ni dvoma, da bi sčasoma imelo mesto trajen dohodek, ki bi v poznejših letih dobrodošel mestnim financam. Resnica, da mesto nima denarja na razpolago, ali

tako se godi tudi drugim mestom in vendar se vsako trudi pridobiti si različne naprave. Sicer pa so se mnenja, ki so v začetku še precej govorila za to, v zadnjem času popolnoma predrugačila. — Bajе namerava tukajšnja praharna napraviti si eliktriko in po posebni milosti oddajati jo mestu. To je vse jako lepo, ako pridemo na ta način do električne sile, ali pomisliti je, da bode tukaj praharna gospod, mesto pa bo moralo igrati ulogo ponižnega hlapca, ki bo moral svojega gospoda dobro rediti. Niti misliti pa ni, da bi praharna oddajala električno silo za tisto ceno, kakor mesto samo, ako bi jo ono proizvajalo v lastni režiiji. Biti odvisen od naprav, katere le predpisujejo, a ne puste tudi sebi predpisovati, pa malo boli.

„Deseti brat“ v Kamniku. Telovadno društvo „Sokol“ v Kamniku vabi k dramatični predstavi, katero priredi v nedeljo dne 14. januarja 1906 ob 7. uri zvečer v prostorih Narodne Čitalnice. Prvikrat: „Deseti brat“. Izvirna narodna igra s petjem v petih dejanjih. Po Jurčičevem romanu dramatiziral F. Govekar. (Nove dekoracije.) Po predstavi prosta zabava in ples. Vstopnina: Sedeži I. in II. vrste po 1 K; III. in IV. vrste po 30 v.; ostali sedeži po 60 v.; stojišča 40 v. za člane; za nečlane je na vseh prostorih po 20 v. višja vstopnina. Čisti dohodek je namenjen Sokolskemu fondu, z ozirom na to se bodo preplačila hvaležno sprejemala.

Domžalski lov na dražbi. Tirolci ga hočejo na vsak način zopet imeti. No, saj se jim je lov tudi izplačeval, poleg tega so pa imeli še lepo zabavo na stroške občine, katera bi bila lahko svoje lovske pravice dražje prodajala. Da je Tirolcem res mnogo do lova, to kaže njih agitacija. Hvalijo se sami, da se jim lov dobro izplačuje, kajti divjačina se lahko razpečava in je primeroma jako draga. Vse, kar prejemo Domžalčani od Tiroleev, za vse bi jim morali biti hvaležni, ravno tako tudi za majhne nagrade, ki jih lovci dobijo. Oberwalder mogočno pripoveduje, da imamo le Domžalčani korist od tega, ako imajo Tirolci lovske pravice v najemu, češ: Saj smo že čez sedemsto goldinarjev izplačali lovcem kot nagrade. Nekateri so res tako omejeni, da smatrajo to za veliko dobroto in zadovoljili bi se dotični gotovo, ako bi lov izdražbali zopet Tirolci. Taki navadno ne računajo nič, sicer bi gotovo prišli do zaključka, da imajo poleg zabave tudi še gmoten dobiček. Tako n. pr. se da lovcu za ustreljenega zajca 40 kr. nagrade, za 1-20 gl. se ga pa proda. Sploh pa ni niti misliti, da bi se sicer Tirolci potegovali za lov, ako bi ne imeli dobička, saj poznamo, kako praktični so, kadar se gre za gmotno korist. Do 30. januarja imamo še toliko časa, da lahko spravimo skupaj družbo, ki bi imela

resno voljo prevzeti za primerno ceno lovske pravice, ako se že posamezniki ne morejo za to odločiti.

Razglas.

Od podpisanega c. kr. okrajnega glavarstva se daje s tem na splošno znanje, da se bodo lovske pravice občine

Nevlje

dne 31. januarja t. l. ob 1/2 11. uri dopoldne tuuradno oddale za čas od 1. februarja 1906 do 31. decembra 1910 potom javne dražbe na novo v zakup.

K tej dražbi povabijo se vsi prijatelji lova s pristavkom, da zamorejo dražbene pogoje vsak dan ob navadnih urah tuuradno vpogledati.

C. kr. okrajno glavarstvo v Kamniku
dne 9. januarja 1906.

Novo! Pozor, gg. gostilničarji ter vsi prijatelji pristnega in dobrega vina!

Z novim letom se je odprla

Engelmanova vinska klet

v Kamniku, Velika ulica 18.

Vsem gg. odjemalcem jamčim za pristnost in finost naturalnih vin iz najrodovitnejših goric **Goriških, Isterskih, Dolenjskih in Štajerskih.**

Za obilen obisk se priporoča najtopleje

Viktor Engelman

veletržec z vinom, posestnik, trgovec in gostilničar

Šmartno v Tuhinju.

Opomba: Klet bo odprta za pokušnjo in razpečavanje vina na debelo **vsak torek** t. j. na tržni dan. Več pojasnila daje iz prijaznosti gosp. **Lampič**, kateri stanuje v isti hiši pritlično.

Velika zaloga vsakovrstne opeke
pri **F. Pečniku**
v Domžalah. (falz-cegla)

Postrežba točna, cene nizke. iz raznih velikih tovarn.

Stanje hranilnih vlog:
nad 1,200.000 K

MESTNA HRANILNICA V KAMNIKU

Rezervni zaklad:
nad 16.000 K

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4% ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu. — Rentni davek plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem. Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina Kamniška z vsem svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo.

Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Posojila se dajejo na zemljišča na 5% obresti in na amortizovanje v 36 letni ali krajši dobi, tako da poplača dolžnik posojilo 100 K v teku 36 let popolnoma, ako plačuje hranilnici vsakega po! leta z obrestmi vred 3 K.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.